

man let vilde komme til at begaae Ubilligheder og Uretfærdigheder, naar man gif videre end de almindelige Regler, der vare opstillede. Gik man paa den anden Side frem efter et Skjon og behandlede En paa een Maade og en Anden paa en anden, vilde ogsaa dette være forbundet med store Ulemper. Derimod have vi antaget det nu foreliggende Tilfælde for en Undtagelse, som Noget, der ikke finder Sted i Kraft af en almindelig, ogsaa for alle Andre gjældende, Regel. Dersom altsaa den høitagtede Finantsminister erklærer, at det er en for Alle almindelig gjældende Regel, han her har fulgt, da er der for mig ikke Andet at gjøre end at stemme mod det gjorte Endringsforslag.

Finantsministeren: I den Almindelighed, hvori den sidste ærede Taler nu har stillet Spørgsmaalet, kan jeg virkelig ikke besvare det. Jeg har ikke sagt, at enhver Indtagt, paa Grund af hvilken der i sin Tid er strøget Noget af Raadessecretariatets Understøttelse, skulde kunne, naar den ophørte, motivere en Rettighed for Vedkommende til atter at gjenoptages til Understøttelse; dette maa beroe paa en Undersøgelse af Omstændighederne i hvert enkelt Tilfælde. Jeg skal saaledes nævne de Understøttelser, der ere givne af det Kgl. Huus, der altid har vist stor Gæmildhed, og navnlig uddeelt en stor Deel i Form af Huusleiehjælp; alle saadanne Understøttelser skulle ved deres Ophør begrunde Afgang til Erholdelse fra Raadessecretariatet af et Beløb, der svarer til disse saaledes bortfaldne Understøttelsers Størrelse. Men jeg skal gjøre opmærksom paa, at Sagen langtfra har det Omfang, som det kunde synes. Det er nemlig kun nogle Faa, om hvilke der kan være Tale, nemlig kun om de Enkelte, som staae paa Grændsen af en høiere Indtagt; om Andre kan der ikke blive Tale. Hvorledes den Kongelige Resolution var formuleret, erindrer jeg ikke i dette Dieblif. Jeg maa tilstaae, at, da denne Sag saa ofte har været paa Bane i Rigsdagen, har jeg antaget, at det Fornødne i saa Henseende var i Grindring. Det staaer imidlertid klart for mig, at den Comitee, som i sin Tid var nedsat, for at gjøre Forslag i denne Henseende, har udtalt sig paa denne

Maade, og jeg troer at erindre, at der ikke er talt i Resolutionen om hvert enkelt Punkt, men kun om Comiteens Forslag i sin Heelhed.

M. Sage: Der blev af det forrige Finantsudvalg gjort nogle Henstillinger til Ministeriet om at frigjøre Staten for forskellige Beløb, som man antog udestod til en høiere Rente, end det var nødvendigt at være. Ministeren er gaaet ind paa nogle af disse Punkter; men der er endnu nogle saa tilbage, som jeg finder uønsket, at Thinget maatte blive oplyst om. Der er et Beløb af 48,000 Rbd., som henstaaer til 5 pCt. Det synes at være et ældre Legat, som kan udsættes i Jordegods, men, som saa længe indtil dette skete, skulde staae i Statskassen til 5 pCt. Der kunde maaskee være særegne Omstændigheder forhaanden med Hensyn til dem, som nu nyde dette Legat, som kunde gjøre det ubilligt at udsætte det til 4 pCt. eller udbetale det; men vi have ikke derom nogen Oplysning. Der er dernæst 266,440 Rbd., som indstaae til 4½ pCt., og som man antager, efter de Oplysninger, som Finantsudvalget i forrige Thing fik, at kunne af Staten udbetales. Kunde der blive Leilighed for Statskassen at undvære disse Beløb, kunde det vistnok være hensigtsmæssigt, da der Intet, saavidt mig bekjendt, er til Hinder for at udbetale dem. Der er endnu en tredje Post, der indstaaer i Statskassen til 5 pCt., nemlig 101,100 Rbd., som skyldes til Invalidesondet. Hvor gjerne man end maa ønske, at dette Fond har saa store Indtægter som muligt, synes det dog mindre hensigtsmæssigt, at de ydes det saaledes, at Staten svarer en høiere Rente af Fondets Capital end den gangbare. Men heller ikke derom vidste den Gang Finantsudvalget Noget, som kunde tjene til Oplysning om, hvorvidt der var noget Baand eller Sligt, som gjorde det nødvendigt, at Capitalen beholdes paa denne Maade.

Finantsministeren: Hvad den første af de Poster angaaer, som den ærede sidste Taler berørte, har denne Sag været Gjenstand for Undersøgelse og Correspondence med Justitsministeriet, og der er Intet derved at gjøre. Det er fra Justitsministeriets Side anerkjendt, at man ikke kan opsigte dette Legat. Det er for vidtløftigt her at oplyse dette, og det